

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสตรีตัวบลไชยสถาน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ สตรี ในตัวบลไชยสถานที่มีอายุ 20-60 ปี จำนวนทั้งหมด 1,444 คน สูงต่ำอย่างมาทำการศึกษา จำนวน 313 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นแบบผสมมีทั้งปลายปิด และปลายเปิด ร่วมกับการสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 5 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อวัดความรู้ของกลุ่มตัวอย่างในด้านความรู้เกี่ยวกับความหมายของ แอลกอฮอล์ ผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ สังคม กฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และอื่นๆ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเจตคติที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนที่ 4 แบบสอบถามประวัติการสัมผัสเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปรับปรุงจากแบบทดสอบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (The Alcohol Use Disorders Identification Test)

แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ด้านความตรงตามเนื้อหาและ ความเหมาะสมกับภาษา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ด้านความตรง ตามโครงสร้าง (Construct Validity) และความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ได้นำแบบสอบถาม เครื่องมือไปทดลองใช้กับกลุ่มสตรีตัวบลปานง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีลักษณะ ใกล้เคียงกับประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 30 ราย จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ โดยโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ (SPSS) เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 และ 3 โดยหาค่า KR 20 ของ คสูเดอร์ ริดชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) และหาค่า ถัมประสิทธิ์อัลฟ่าของ cronbachsAlpha Coefficient ได้ค่าเท่ากับ 0.78, 0.80 ตามลำดับ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน 2552 วิเคราะห์ข้อมูลและ ทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุमาน

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

กลุ่มสตรีทำงานในหอพัก อายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 43.8 อายุเฉลี่ย 42 ปี นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.7 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 44.7 และมีสถานภาพสมรสแล้วอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 60.7 มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด ร้อยละ 43.1 รองลงมาคือ ค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว ทำงานโรงงานหรือบริษัทเอกชนและทำงานบ้านหรือแม่บ้านคิดเป็น ร้อยละ 18.5, 16.3 และ 8.6 ตามลำดับ ทำงานนอกบ้าน ร้อยละ 72.2 มีตำแหน่งในสังคม เช่น กรรมการ หมู่บ้าน แม่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ร้อยละ 21.7 มีสุขภาพดีไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 56.9 และส่วนใหญ่มีรายได้ส่วนบุคคลน้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 57.5 (สูงสุด 65,000 บาท ต่ำสุด 0 บาท เฉลี่ย 6,570 บาท ต่อเดือน) มีรายได้ครอบครัวอยู่ระหว่าง 10,000-15,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 21.4 (สูงสุด 292,000 บาท ต่ำสุด 1,000 บาท เฉลี่ย 17,755 บาทต่อเดือน) มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.6

2. ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสุขภาพและเศรษฐกิจ

กลุ่มสตรีทำงานในหอพัก มีความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนี้ ข้อที่ กลุ่มตัวอย่างตอบได้ถูกต้องมากที่สุด ได้แก่ ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตอบได้ถูก ร้อยละ 100 รองลงมา ได้แก่ ผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีต่อร่างกาย ร้อยละ 94.6 ข้อที่กลุ่มตัวอย่างตอบได้ถูกน้อย ได้แก่ ระดับอายุของบุคคลที่กฎหมายห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และความหมายของคีรีหรือความเข้มข้น ร้อยละ 57.5 และ 57.0 ตามลำดับ เมื่อจัดระดับแล้วส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.9 มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับดี มีความรู้ในระดับปานกลางและต่ำ ร้อยละ 24.3 และ 10.9 ตามลำดับ

3. เจตคติเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

กลุ่มสตรีทำงานในหอพัก มีเจตคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดังนี้ เรื่องที่ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้สุขภาพแข็งแรง ร้อยละ 85.9 รองลงมาคือการดื่มเครื่องแอลกอฮอล์ทำให้ความสามารถในการขับขี่ลดลง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 84.3 เรื่องที่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วย ได้แก่ การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้พูดในสิ่งที่ต้องการจะพูดได้ กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วย ร้อยละ 64.9 อันดับรองลงมา ได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมเป็นเรื่องปกติ กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยถึงร้อยละ 64.5 เมื่อจัดระดับแล้ว ส่วนใหญ่มีเจตคติเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับปานกลาง ร้อยละ 93.6 และมีเจตคติในระดับสูง ร้อยละ 6.4

4. ประวัติการสัมผัสเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

กลุ่มสตรีทำงานใช้สถานส่วนใหญ่ ร้อยละ 86.6 เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีสามีดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 68.6 ช่วงอายุที่ดื่มครั้งแรก คือ ช่วงอายุ 21-44 ปี ร้อยละ 75.3 เหตุผลที่ดื่มส่วนใหญ่เพราอยากลองร้อยละ 46.1 ประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มมากที่สุด คือ เปียร์ ร้อยละ 78.2 รองลงมาคือเหล้าแคนง ร้อยละ 12.9 และไวน์ ร้อยละ 5.2 โอกาสที่ดื่มนากที่สุด คือ ดื่มในเทศกาลต่างๆ ร้อยละ 30.6 สถานที่ดื่มคือที่งานเดียง ร้อยละ 38.4 ดื่มในช่วงเวลาตอนเย็น หรือค่ำ ร้อยละ 76.4 และช่วยกันจ่ายเงินค่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 67.9 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในช่วง 100–500 บาท มากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 49.6 บุคลดในครอบครัวที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ สามี มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 68.6 รองลงมา ได้แก่ บิดา มารดา ร้อยละ 39.9 มีร้อยละ 13.4 ที่คนในครอบครัวไม่ดื่มสุราเลย

5. พฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ในห้วง 1 ปีที่ผ่านมา กลุ่มสตรีทำงานใช้สถานส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2-4 ครั้ง ต่อเดือน ในวันที่ดื่มถ้าดื่มเบียร์จะดื่มวันละ 2-3 กระป๋อง ถ้าดื่มเหล้าจะดื่มวันละ ¼ แบบ และมีผู้ที่ดื่มเบียร์ 4 กระป๋องขึ้นไป หรือเหล้าวิสกี้ครึ่งเบนนี่ขึ้นไปเดือนละครั้ง ร้อยละ 12.9 มีผู้ที่ดื่มไปแล้วไม่สามารถหยุดดื่มได้เดือนละครั้ง ร้อยละ 9.2 มีผู้ที่ดื่มแล้วไม่ได้ทำงานเดือนละครั้ง ร้อยละ 9.6 มีผู้ที่ต้องดื่มเพื่อก่อนอาหารมา้างเดือนละครั้ง ร้อยละ 3.7 มีผู้ที่ดื่มแล้วรู้สึกไม่ดี เนื่องจากได้ทำงานสิ่งของอย่างลงไปเดือนละครั้ง ร้อยละ 7.0 มีที่ผู้ดื่มแล้วจำไม่ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นเดือนละครั้ง ร้อยละ 3.3 มีผู้ที่ดื่มแล้วตนเองหรือผู้อื่นเคยได้รับบาดเจ็บในห้วง 1 ปีที่ผ่านมา ร้อยละ 4.8 และดื่มแล้วมีแพทย์หรือเพื่อนฝูงหรือญาติเคยแสดงความเป็นห่วง ร้อยละ 18.1 เมื่อจัดระดับการดื่มแล้วพบว่าเป็นกลุ่มผู้ดื่มที่มีความเสี่ยงน้อย ร้อยละ 67.9 เป็นกลุ่มผู้ดื่มที่เสี่ยงต่ออันตรายสูง ร้อยละ 16.2 และกลุ่มผู้ดื่มที่เป็นอันตราย ร้อยละ 15.9

6. ปัจจัยที่มีและไม่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยอายุ ($P\text{-Value} = -.025$) การะหนี้สิน ($P\text{-Value} = .167$) และระดับความรู้สึกภัยกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($P\text{-Value} = -.260$) และระดับการศึกษา ($P\text{-Value} = -.094$) ของสตรีทำงานใช้สถาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .01, .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยเจตคติ สถานภาพการสมรส อาชีพ สถานที่ทำงาน รายได้ ตำแหน่งทางสังคมและสถานที่ทางสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มสตรีทำงานใช้สถานอย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาข้างต้น สามารถอภิปรายผลการศึกษาพฤติกรรมการคุ้มครองดื่มแอลกอฮอล์และปัจจัยที่มีผลต่อการคุ้มครองดื่มแอลกอฮอล์ของสตรีحاملใช้สถาน ได้ดังนี้

- ผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่ากลุ่มสตรีحاملใช้สถานส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเด็นผลกระทบต่อสุขภาพ เศรษฐกิจและสังคมในระดับดี มีเขตคิดที่ดีเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเด็นการคุ้มครองดื่มแอลกอฮอล์ทำให้สุขภาพแย่ลง ทำให้ความสามารถในการขับขี่ยานพาหนะลดลง ทำให้เกิดปัญหาในครอบครัว ทำให้สัมพันธภาพในครอบครัวแย่ลง แต่กลับพบว่ามีจำนวนของผู้ที่มีพฤติกรรมในการคุ้มครองดื่มแอลกอฮอล์สูงถึงร้อยละ 86.6 จัดอยู่ในกลุ่มผู้ดื่มที่มีความเสี่ยงน้อยร้อยละ 67.9 เป็นกลุ่มผู้ดื่มที่เสี่ยงต่ออันตรายสูงร้อยละ 16.2 และกลุ่มผู้ดื่มที่เป็นอันตราย ร้อยละ 15.9 มีพฤติกรรมการคุ้มครองดื่มในห่วงเทศกาลต่างๆ มากที่สุด รองลงไปคือ คุ้มในงานเลี้ยงและคุ้มเมื่อเข้าสังคมต่างๆ เหตุผลที่ดื่มครั้งแรกส่วนใหญ่คืออยากลอง ลองมาคือ เพื่อนชวนและเพื่อให้เข้ากับเพื่อนร่วมงาน ได้บุคคลในครอบครัวที่คุ้มครองดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ สามี มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 68.6 รองลงมาได้แก่ บิดา มารดา ร้อยละ 39.9 ซึ่งสอดคล้องกับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ที่บ่อนเฟรนเนนเนอร์ ให้คำมั่นว่า สิ่งแวดล้อมได้แก่ เหตุการณ์หรือสภาวะใดๆ ที่อยู่นอกอินทรีย์ที่มีผลต่อ หรือได้รับผลจากการกระทำ และพัฒนาของมนุษย์ ดังนั้นในครอบครัวที่มีสมาชิกคุ้มครองดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้นำครอบครัว ย่อมทำให้บุคคลอื่นมองเห็นพฤติกรรมการคุ้มครองดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติ และมีโอกาสคุ้มครองดื่มแอลกอฮอล์ได้มากกว่าครอบครัวที่ไม่มีคนคุ้มครองดื่มแอลกอฮอล์เลย ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงบริบทของชุมชนตำบลใช้สถานแล้ว พบว่า กลุ่มสตรีحاملใช้สถานในปัจจุบัน ไม่เพียงแต่มีบทบาทและความสำคัญในการคุ้มครองครอบครัวเท่านั้น แต่ยังต้องประกอบอาชีพในการหารายได้เพื่อช่วยเหลือครอบครัว อาชีพส่วนใหญ่คือ รับจ้างรายวันและรายเดือนภายในเขตโรงงาน ของอำเภอสารภีและอำเภอไก่เคียง เช่น อำเภอเมือง อำเภอสันกำแพง อำเภอทางดง จังหวัดเชียงใหม่ และนิคมอุตสาหกรรมลำพูน เป็นต้น ทำให้กลุ่มสตรีมีมีโอกาสรวมกลุ่มพูนประกันมากขึ้นและมีเวลาให้กับสมาชิกในครอบครัวน้อยลง ประกอบกับการดำเนินงานในการพัฒนาหมู่บ้านของตำบลใช้สถาน มีการรวมกลุ่มจัดตั้งกลุ่ม/ชุมชน เช่น ชุมชนแม่บ้าน ชุมชนหม้ออาสา ชุมชนอาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน (อสม.) ชุมชนสร้างสุขภาพ ชุมชนผู้สูงอายุ ชุมชนทูบีนบอร์วัน ชุมชนกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน กลุ่มอาสาพัฒนาชุมชน กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน กลุ่มอาปาปันกิจหมู่บ้านและกลุ่มส่งเสริมอาชีพ เป็นต้น ซึ่งในการรวมกลุ่มนอกจากชุมชนกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านแล้ว เกือบทุกกลุ่ม ร้อยละ 85 ของคุณทำางานเป็นสตรี ทำให้กลุ่มสตรีมีบทบาทในชุมชนมากขึ้น

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชนบ่อยครั้งและແບບເປັນທຽມປົງຕົກລ້າຍກັນ
การรวมກຸ່ມອື່ນໆ ໃນສັງຄນຄື່ອ ພັດຈາກເສົ່າງສິນກາຣວນກຸ່ມອ່າງເປັນທາງກາຣແລ້ວຈະມີກາຣວນກຸ່ມ
ຢ່ອຍສັງສරົກແລ້ມເຄື່ອງດື່ມແອລກອຂອດ໌ (ສູນຍໍສຸກພະນຸ່ມຫນົມຕຳນະລີ່ມສະຖານ, 2551) ແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າ
ອິທີພລຂອງແຮງຂັບຂອງກຸ່ມທາງສັງຄນໃນປະເທດກາຣເລີ່ມສັງສරົກ໌ຫລັກກາຣວນກຸ່ມ ທີ່ເປັນທາງກາຣ
ແລ້ມໄໝເປັນທາງກາຣ ດ້ວຍເຄື່ອງດື່ມແອລກອຂອດ໌ ຍັງຄນມີອິທີພລເໜີນອະດັບຄວາມຮູ້ແລ້ມເຈຕົກຕິຕ່ອກາຣ
ດື່ມເຄື່ອງດື່ມແອລກອຂອດ໌ຂອງສຕຣີຕຳນະລີ່ມສະຖານ ພລກາຣສຶກຍານີ່ມີຄວາມສອດຄລ້ອງກັນພລກາຣສຶກຍາ
ຂອງຈິນຕານາ ດ້ວຍກັນ (2548) ທີ່ພບວ່າ ຜູ້ມີພຸດຕິກາຣມດື່ມເຄື່ອງດື່ມແອລກອຂອດ໌ ມີຄວາມເຫັນວ່າກາຣວນກຸ່ມ
ທຳກິຈກາຣມແລ້ມຈານປະເພດີ ເປັນກາຣສ້າງສັນພັນທະພາພໃນກຸ່ມ ຕ້ອງໃຊ້ເຄື່ອງດື່ມແອລກອຂອດ໌
ເປັນຕົວເຊື່ອນ ເພຣະຖົ່ມຂອງແອລກອຂອດ໌ທຳໃຫ້ຜູ້ດື່ມຮູ້ສຶກສນຸກສານ ຄຣິກຄຣິນແລ້ມເພີ່ມບຣຍາກາສ
ໃນກາຣວນກຸ່ມແລ້ມສອດຄລ້ອງກັນພລກາຣສຶກຍາຂອງສຕຣີຕາ ຫຼືວັດນີ້ສຸກລຸແລະຄະນະ (2549) ທີ່ພບວ່າ
ກາຣດື່ມສູງຂອງຄນໃນຫຼຸມຫນົມພາກເໜີນເປັນວິທີ່ສົວໂລກແລ້ມວັດນີ້ ໂດຍຈະດື່ມໄດ້ໃນທຸກວາຮະແລ້ມໂອກາສ ເຫັນ
ຈານສົງກຣານຕໍ່ ຂຶ້ນບ້ານໃໝ່ ແຕ່ງຈານແລ້ມຈານນົມຄລຕ່າງໆ ແລ້ມສອດຄລ້ອງກັນພລກາຣສຶກຍາຂອງ
ປຣີຈາ ງິນຄໍາຫາຮ (2551) ທີ່ພບວ່າ ພຸດຕິກາຣມກາຣດື່ມເຄື່ອງດື່ມແອລກອຂອດ໌ສ່ວນໄໝໝູ້ດື່ມກັນເພື່ອນ
ແລ້ມເຫດຸພລທີ່ດື່ມໃນປັຈຸບັນຄື່ອ ເພື່ອເຂົ້າສັງຄນ

2. ກາຣສຶກຍາຄຣິນ້ພບວ່າ ຕັວແປຣສະຖານພາກພາກສມຣສ ເຈຕົກຕິ ອາຊີ່ພ ສະຖານທີ່ທຳການ
ຮາຍໄດ້ ຕຳແໜ່ງທາງສັງຄນແລ້ມໂຮກປະຈໍາຕ້ວ ໄນມີພລຕ່ອພຸດຕິກາຣມກາຣດື່ມເຄື່ອງດື່ມແອລກອຂອດ໌
ຂອງສຕຣີຕຳນະລີ່ມສະຖານ ທີ່ສອດຄລ້ອງກັນພລກາຣສຶກຍາຂອງສຸປຣາລີ ສູງແຈ້ງ (2551) ໃນຕັວແປຣ
ສະຖານພາກສມຣສ ກາຣສຶກຍາ ກາຣມີຄວາມຮູ້ເຮື່ອງນທກຖານຍແລ້ມບທລງໂທຍ ຄວາມເກີຍວັພັນກັນ
ໜ້ວໜ້າຄວາມຮູ້ເຮື່ອງນທກຖານຍແລ້ມບທລງໂທຍ ໄດ້ ໄນມີພລຕ່ອພຸດຕິກາຣມຈາກກາຣດື່ມເຄື່ອງດື່ມແອລກອຂອດ໌ແລ້ມສອດຄລ້ອງ
ກັນພລກາຣສຶກຍາຂອງປຣກສສຣ ສຸວະຮັນນົງກ່າ (2551) ໃນຕັວແປຣປັຈຸດ້ານນາຍໄດ້ ສະຖານພາກພາກສມຣສ
ໄນມີພລຕ່ອກາຣດື່ມເຄື່ອງດື່ມແອລກອຂອດ໌

ຂໍ້ເສນອແນະ

ຂໍ້ເສນອແນະໃນການນຳພລກາຣວິຈິຍໄປໃໝ່

ຈາກພລກາຣສຶກຍາພວ່າ ບຣິນທາງສັງຄນໃນເຮື່ອງກາຣເລີ່ມສັງສරົກ໌ຫລັກກາຣວນກຸ່ມ
ທີ່ເປັນທາງກາຣແລ້ມໄໝເປັນທາງກາຣ ດ້ວຍເຄື່ອງດື່ມແອລກອຂອດ໌ ຍັງຄນມີອິທີພລເໜີນອະດັບຄວາມຮູ້ ເຈຕົກຕິ
ໃນກາຣດື່ມເຄື່ອງດື່ມແອລກອຂອດ໌ຂອງສຕຣີຕຳນະລີ່ມສະຖານ ສ່າງພລໃຫ້ກຸ່ມສຕຣີຕຳນະລີ່ມສະຖານຍັງຄນ
ດື່ມເຄື່ອງດື່ມແອລກອຂອດ໌ຕ່ອໄປນັ້ນ

1. หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง เห็นควรให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง ผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ประชาชนในพื้นที่ใหมากยิ่งขึ้น โดยจำเพาะเฉพาะเจาะจงไป ยังกลุ่มทางสังคมต่างๆ ทั้งกลุ่มที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งมีบทบาทในการชี้นำพฤติกรรม ของสมาชิกกลุ่มนี้ ให้มีการสร้างกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ หลังการรวมกลุ่ม แทนการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์

2. หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ควรเร่งค้นหาประชากรกลุ่มนี้มีความเสี่ยง อันตราย จากการดื่มและกลุ่มผู้ดื่มแบบติดในพื้นที่รับผิดชอบและหาวิธีการลดปริมาณการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในกลุ่มประชากรกลุ่มดังกล่าว เพื่อลดปัญหาด้านสุขภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาในชุมชนที่มีบริบททางสังคมที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อเปรียบเทียบ พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ว่ามีความเหมือน หรือแตกต่างกันอย่างไร
2. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อหาทางลดปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในชุมชนที่มีบริบททางสังคมใกล้เคียงกันกับการศึกษาในครั้งนี้